

A Héctor

*He visto a Héctor en una foto
ya que es de la única forma que lo he podido
conocer,
con sus dos ojos tan expresivos de un hombrecito
que tan sólo hacía 16 años que acababa de nacer.*

*La carretera se lo llevó
como a tantos otros se ha llevado,
pero Héctor está entre nosotros
porque nadie del pueblo lo ha olvidado.*

*Además le querían sus padres,
familia y amigos
y me incluyo yo mismo
que ni siquiera le he conocido.*

*Y es que el pueblo de Cuevas
ha recibido un golpe muy fuerte,
porque si Dios existe...
¿por qué ha hecho que la carretera se lo lleve?*

*Pero yo sé que Dios lo tendrá en la gloria,
con su abuelo Juan
que en este pueblo ha hecho historia,
como Héctor también a ella pasará.*

*Porque todos los que le han conocido
no habrá nadie que de él jamás se olvidará.*

Joaquín Agramunt. 22-8-98

*Aquella nit en que tan alegre estaves,
te'n vas anar a passar-t'ho bé
i abans de tornar d'aquell altre lloc,
la teva ànima ens va abandonar.*

*Sí, te'n vas anar a un altre lloc,
un lloc per descansar i no tornar.
La gent es despertà plorant,
el dia es vestí de negre,
ara tots et recordarem
i per tu plorarem.*

*Héctor, havies començat a viure,
només tenies setze anys,
una núvia que et volia
i tota una vida per davant.*

*Tot el poble es pregunta
per què te n'has anat?
per què no t'has quedat?*

*La teva família t'estimava
i ara, amb dolor t'estimarà i et recordarà.
Ara tots de tu se'n recordaran
cada vegada que a un cotxe vagen a pujar,
i encara que alguns no escarmenten
tots els qui et volem, encara que en dolor siga,*

MAI T'OBLIDAREM

Elena Tena.

Gràcies a tots

ÓSCAR, VICENTICA I JAIME

Natros, els pares i germà d'Hèctor, volem donar-vos les gràcies d'una manera molt especial, com especial ha sigut la vostra solidaritat en el nostre pesar per la mort del nostre fill Héctor, de 16 anys, així com hem vist el carinyo que li tenieu tots vatos: xiquets, jovers, majors i vellets.

No voldríem deixar-nos a ningú per donar-vos les gràcies.

Gràcies a tots els nostres parents, pròxims i llunyans.

Gràcies a la seua novieta Diana i a la seua família, per voler-lo tal com era.

Gràcies als seus amics de tota la vida, que van ser des de l'escola, han sigut la seua colla i quintos del 2000, per voler-lo i per l'homenatge que li van fer el dia del seu enterro i per l'escrit a Tossal Gros. Gràcies també als seus pares i germans.

Gràcies al nostre mossén Juan per confiar sempre en ell.

Gràcies als seus mestres des de la guarderia, tots els mestres del Col·legi Públic "La Moreria", els qui fan escola ací i els qui han canviat a altres pobles, als mestres del repàs, institut, etc.

Gràcies a les catequistes de la confirmació per ficar tanta il·lusió i paciència.

Gràcies a tots els nostres veïns.

Gràcies també als quintos d'enguany, tots amics d'ell. A les

colles que eren amics ja foren majors o més jovers. Als caçadors en els quals sempre tenia conversa; als qui el proveïen de cucs de viver per anar a parar cepets i als companys d'anar a pararlos.

Gràcies als jovers d'altres pobles, que van vindre per acompanyar-lo, a molts dels quals ni tant sisquera coneixem.

Gràcies als nostres amics i als nostres quintos del 73, que van suspendre la festa del 25 aniversari per tal d'unir-se al nostre dol. Gràcies als nostres companys de treball, actual i als que han sigut en altre temps.

Gràcies a tota la gent estiuejant, fills del poble que viuen fora, catalans, francesos, valencians, castellonencs i dels pobles del voltant, tots ens han expressat el seu carinyo, bé en la seua presència, per telèfon, per carta, per telegrama, etc.

Gràcies a tota la joventut del poble, als qui el portaren fins a l'església, als qui portaren les flors fins al final, etc.

Gràcies a la gent menuda, xiquets i xiquetes, amiguets del seu germà Óscar. Als agüets i agüetes que ens han dit: "Haguera donat la vida pel el vostre fill, jo ja sóc vell i a ell li tocava seguir ací"

En una paraula: Gràcies a tots per voler-lo.